

som ikke ved Udfindelsen af Skatteindtægten til Ansættelse af personlig Kommuneskat foretager Forhøjelse af Kapitalindkomster m. v. i Henhold til § 7 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, opkræves et 25 pCts Tillæg til den Formueskat, der af Formuer over 10,000 Kr. udredes i Kommunen for Skatteaaret 1918—19 i Henhold til Lov af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, jfr. Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915.

Den Del af Tillægsskatten, der udskrives som personlig Kommuneskat, paalignes som en procentvis Forhøjelse af den personlige Kommuneskat, derunder Erhvervsskatten, for de Skatteydere, hvis Indkomst ligger over en af Kommunalbestyrelsen med vedkommende højere Myndigheds Samtykke nærmere fastsat Grænse, der skal være den samme for Skatten til Opholdskommune og Skatten til Erhvervskommune. Denne Grænse kan ikke sættes lavere end det i Lov af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten § 8 nævnte skattefrie Indkomstbeløb, Fradraget for Børn indbefattet, og ikke højere end 10 000 Kr. i København og Frederiksberg, 6 000 Kr. i Købstæderne, Marstal og købstadlignende Bebyggelser — hvorvidt en Plads kommer ind under denne Kategori, afgøres af Amsraadet — samt 3 000 Kr. i Landkommunerne, jfr. i øvrigt § 11.

I Landkommunerne kan Kommunalbestyrelsen vedtage, at der ikke lignedes Tillægsskat paa fast Ejendom i de Tilfælde, hvor vedkommende Ejendomsbesidder ikke er ansat til personlig Tillægsskat efter nærværende Lovs § 8, saafremt den paagældende Ejendom til Ejendomsskyld er ansat til Skat af et Beløb paa 10 000 Kr. eller derunder. I Købstæderne, derunder Marstal, kan Kommunalbestyrelsen vedtage at undtage Ejendomsskylden fra Tillægsskat.

Bestemmelsen i § 39, 4de Stykke, i Lov Nr. 213 af 30. September 1909 finder ikke Anvendelse ved Beregningen af Tillægsskat for militære Personer; Tillægsskatten for disse beregnes, som om der ikke ved nysnævnte Lovbestemmelse var tilstaaet de paagældende den dersteds fastsatte Skattelempelse.

Paaligningen af Tillægsskatterne skal finde Sted snarest muligt efter Regnskabsaarets Slutning.

§ 10.

I København og Frederiksberg opkræves Tillægsskatten for Skatteaaret 1918—19 eller 1919—20 efter Kommunalbestyrelsens Vedtagelse og udskrives som en Forhøjelse af de i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, jfr. Lov Nr. 110 af 18. April 1910, paalignede kommunale Skatter med Undtagelse af kommunal Ejendomsskyld samt med et 25 pCts Tillæg til den Formueskat, som i det nævnte Skatteaar udredes i disse Kommuner i Henhold til Lov af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, jfr. Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915. Forhøjelsen skal for den personlige Kommuneskats Vedkommende være den samme for Skatten til Opholdskommune og Skatten til Erhvervskommune.

Tillæget til Skatten paa Aktieselskaber m. fl. (Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, Afsnit III) skal i nævnte Skatteaar andrage 1 pCt. af Selskabernes skattepligtige Indtægt.

Tillæget til den personlige Kommuneskat ud over Skattens Grundbeløb med 50 pCts Tillæg samt til Erhvervsskatten kan paalignes som en procentvis Forhøjelse af Skatten for de Skatteydere, hvis Indkomst ligger over en af Kommunalbestyrelsen med Indenrigsministerens Samtykke nærmere fastsat Grænse, der skal være den samme for Skatten til Opholdskommune og Skatten til Erhvervskommune og ikke maa sættes lavere end i § 9 ommeldt, jfr. i øvrigt § 11.